

КРИТЕРІЇ ТА ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ЛАНДШАФТУ КАРПАТСЬКОГО ЄВРОРЕГІОНУ

© Бакушевич І.В., 2011

Впродовж останніх років серед науковців в галузі регіональної економіки точиться дискусія про ефективність однорідних і неоднорідних регіонів національних економік, яка залежить від здатності національних та внутрішньо-регіональних (обласних, місцевих) урядів адекватно оцінювати свій потенціал, структуру та динаміку розвитку територій, які визначають їх конкурентоспроможність на регіональному, національному та глобальному рівнях. В умовах існуючої системи адміністративно-територіального устрою України дуже часто хибне уявлення про просторовий вимір регіональної економіки та її кордонів призводить до розрізнення інноваційно-орієнтованих центральних (передових) та периферійних (відсталих) регіонів, з точки зору їх участі у національних та міжнародних інноваційних системах та процесах.

Водночас, з виникненням “нової” розширеної Європи, усе більше досліджень зосереджується на міжрегіональних компонентах розвитку економічної активності як всередині національних кордонів так і в транскордонних регіонах Європейського Союзу та України. З огляду на це стає актуальною проблема дослідження регіональної економіки в міжрегіональному та транскордонному просторі. В умовах, коли активізується діяльність щодо пошуку закордонних партнерів для участі у міжнародних інноваційно-орієнтованих програмах проектах європейського співробітництва, особливий інтерес викликають проблеми розвитку економіки прикордонних регіонів на основі знань та інновацій, її просторовий вимір, критерії та чинники формування інноваційного ландшафту транскордонного простору.

Розвиваючи запропоноване автором поняття інноваційного ландшафту [1] під *інноваційним ландшафтом транскордонного простору* будемо розуміти просторово – упорядковану організацію прикордонних територій, які розвиваються в умовах локалізації і взаємного використання знань під впливом екзогенних і ендегенних чинників, що забезпечують процес формування різноманітних міжтериторіальних (транскордонних) утворень на основі ресурсних, продуктових, технологічних, маркетингових, організаційних інновацій. В залежності від рівні локалізації він може об'єднувати такі місцеві організаційні утворення, як технопарки, технополіси, мегаполіси і міста знань та інновацій і формувати мережеві структури – транскордонний інноваційний кластер, транскордонний регіон знань.

Як показали наші дослідження, на інноваційний ландшафт транскордонного простору євро-регіону “Карпати” впливають не лише територіально-адміністративні межі прикордонних та прилеглих територій, але і позитивний і негативний вектор екзогенних та ендегенних чинників. Автором запропоновано більш детально розглянути не тільки самі чинники, але і зв'язки між ними на основі побудови мережевої моделі поведінки агентів взаємозв'язків в умовах інноваційної різноманітності.

1. Бакушевич І.В. Формування інноваційного ландшафту в регіонах транскордонного співробітництва.// Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. Регіональний розвиток та транскордонне співробітництво. [зб. наук.пр.]/ НАН України. Ін-т регіональних досліджень; редкол.:Є.І.Бойко (відп. ред.). – Львів, 2010. – Вип. 6(86).- С. 85-97.